

Зара си търси приятелки

Ето една интересна и смешна случка, която ми се случи през лятото. Сега ще ви я разкажа.

Ние живеем в Мадара и имаме голямо куче, на име Зара. Държим го в двора.

Веднъж една моя приятелка дойде, а Зара беше пусната. Тъй като кучето ни не беше излизало извън двора, щом видя отворената врата, втурна се да опознава света. Но светът ѝ беше подготвил изненада. На улицата, до баба Илинка, кротко си пасяха две козички и една овца. Зара никога не бе виждала такива същества. В нейните очи те сигурно бяха извънземни. Тя хукна да се сприятелява с тях и да си играе. Но селските добичета не разбираха от добри обноски. Те се уплашиха, че ще ги нападне. Хукнаха да бягат, а Зара - след тях. Козичките препуснаха стремглаво, а паникьосаната овца лъкатушеше наляво-надясно. Зара я настигна и приятелски я близна по крачето. Изпаднала в шок, овцата се строполи на една страна и опъна крака. Очите ѝ бяха облещени от ужас. Зара не разбираше какво става, тя искаше да си играе и започна да ѝ дърпа вълната. Ужасената баба Илинка махаше с ръце и крещеше с все сила:

- Леле мале, кучето изяде овцата!

Ние с мама се притекохме на помощ, но Зара вече беше очепкала половината вълна на овцата.

Може би се досещате как завърши историята. Ние успяхме да приберем Зара, а няколко мъже пренесоха вкаменената овца в кошарата на бабата. Като възпитани хора, ние се заинтересувахме как е овцата. Оказа се, че тя е изпаднала в транс и не е помръднала до сутринта.

И Зара беше тъжна – тя пак си нямаше приятелка.